

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herksen, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggkerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Koole, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijckemaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnalda, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijndorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wansword; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Strop, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; M. B. van 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zenden men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f 7.50 en voor Ned.-Indië f 6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f 0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Melchizedek, de Koning van Salem, slot. — Uit de Schrift: Ik ben der wereld gekruisigd (Gal. 6:14). — Kerkelijk leven: De kerken in Synode saamgekomen, IV. De Amerikaanse „Wachter” over Prof. Dr K. Schilder. De Grootte Catechismus van Zacharias Ursinus, XXII. Kerkelijke Statistiek. Hulp opleiding predikant Argentinië. — Even parkeren: Iedere dag een... — Uit het pol. en soc. leven: Rosenberg en zijn tegenstanders. — Geestelijke adviezen: Gelooi en werken. — Uit de historie: Eerherstel, I. — Het boek van de week: Worms' boek over den Kinderdoop, II. — Vrouwenvragen: „Vragen-uurtje”. — Perschoon. — Boekbespreking. — Kerkenieuws.

HOOFDARTIKEL

Melchizedek, de Koning van Salem.

XL (Slot).

Voorzoveel aangaat zijn wezenlijk en blijvend priesterschap moet hij juist gezien worden buiten geslachtsverband en buiten de omliggende der menselijke lotgevallen van geboren worden en sterven. En door hem dan ook zoo te tekenen in Gen. 14, gelijk de auteur van Hebr. dat opmerkt, doet de Schrift hem zien als een persoon, die gelijk gemaakt⁴⁾ is aan den Zoon van God, die tot Diens type is gemaakt⁵⁾. In de genoemde dingen gelijkt hij op den Zoon van God. De auteur bedoelt hier den Zoon van God niet wat betreft Zijn goddelijk wezen, maar wat betreft Zijn priester worden, dat bovenal in zijn menswording uitkomt. Mensgeworden is de Zoon van God een priester zonder genealogie, zonder begin of einde. Om dat af te beelden wordt Melchizedek zoo geteekend als Gen. 14 hem teekent, een tekening, die ons bij de lezing van Gen. 14 ontgaan kan maar door den auteur van Hebr. 7 in vers 3 met scherpe contouren wordt overgetrokken. Maar wanneer we hem zoo zien, dan verstaan we dat de Zoon van God naar zijn ordening priester wordt.

Het normatieve, dat Melchizedek dan voor den Zoon van God ten aanzien van Diens priesterschap bevat, is dus niet zoodanig, dat de Zoon van God zulk een priester werd, omdat Melchizedek zoo was. Melchizedek werd tot zulk een priester gemaakt, omdat de Zoon van God zulk een priester zou worden. Voor de menschen echter, tot wie over het priesterschap van Christus gesproken wordt, (bijv. in Ps. 110) is Melchizedek het voorbeeld van dat priesterschap. Om zich voor te stellen wat voor een priester Christus, de Zoon van God, zal zijn, moeten we uitgaan van Melchizedek. Deze is dus norm in betrekkelijken zin. Hij is geen archetypus. De Zoon van God is juist zijn archetypus. Maar als ectypus is hij voor menschen de norm, die aangeeft hoe de Zoon van God priester is.

Ten slotte zegt Hebr. 7:3 dat Melchizedek priester blijft in eeuwigheid of, volgens de „Korte Verklaring der H. S.” juistert vertaald: onafgebroken. Aangezien de mensch Melchizedek natuurlijk gestorven is, kan dit niet beteekenen dat nu, of tenminste tijdens de te boek stelling van den brief aan de Hebreërs de priester Melchizedek nog leefde. Letterlijk genomen zou het kunnen beteekenen dat Melchizedek bij zijn dood zijn priesterschap niet verloor. In eschatologischen zin is dat ook zoo. Deze woorden in dezen letterlijken zin op te vatten komt ons echter te simpel voor. Ze moeten in verband met de vooraf gaande uitdrukkingen genomen worden: de Melchizedek-gestalte, die de auteur in die uitdrukkingen getee-

kend heeft, is geen priesterfiguur, die weer verdwijnt, maar onafgebroken blijft, niet zoozeer wat betreft den tijdsduur. Dat zou op den voorgrond gesteld zijn door de woorden „in eeuwigheid”. Maar wat betreft zijn type zijn van den Zoon van God.

Wat de auteur van den brief aan de Hebreërs in hoofdstuk 7:3 van Melchizedek heeft beschreven is een blijvend beeld: de priester, die dat is buiten de ouders en geslachtsverband om en zonder de begrenzing van ambtsaanvaarding of ambtsneerlegging.

Na deze Melchizedekteekening geeft Hebr. 7 aan hoe uitnemend deze priester is. Dit geschiedt door uit te gaan van het Aäronietisch priesterschap. Abraham, de vader van Levi, die tienden ontvangt, geeft hem tienden en laat zich, als mindere van den meerdere, door hem zegenen. Van deze orde is Jezus priester geweest om daarin ook de taak der verzoening, die Aäron niet kon volbrengen, volkomenlijk te volbrengen. Als priester naar de ordening van Melchizedek brengt Hij een eeuwige verlossing aan.

§ 31. We hebben dus opgemerkt, dat het priesterschap van Melchizedek, in tegenstelling met dat van Aäron, wezenlijk en blijvend is (§ 29) en dat de individuele verschijning van Melchizedek in dat priesterschap, door de accentueering van bepaalde trekken (zonder vader, zonder moeder enz.) tot type is gemaakt van Christus' priesterschap (§ 30). Een priester naar de ordening van Aäron kon niet door zulk een accentueering van bepaalde trekken tot type van Christus gemaakt worden, omdat hij de in dezen te accentueeren trekken juist niet had, maar het tegengestelde ervan.

Waarom viel deze eer den Christus te kunnen typeeren nu juist Melchizedek te beurt? Dat lag in den aard van zijn priesterschap. De priester is de mensch in zijn verhouding tot God, in zijn gemeenschap met God. En dat vertoonde Melchizedek te midden van het toenemend heidendom op treffende wijze. En hoe verheven het ook is en uitnemend boven het priesterschap van Aäron, we kunnen die bijzonderheid toch niet beter aanduiden dan met het woord gewoon. Want het gewone is in de Schepping Gods het uitnemendst. Buitengewoon is hier het priesterschap van Aäron. Het is een buitengewone instelling tengevolge van de zonde. Vergelijken we de verzondigde schepping bij een groot bedrijf, dat door het wanbestuur van zijn leider in wanorde is geraakt, dan is het eerste werk van den nieuwen leider weer orde te scheppen. Is dat geschied, dan pas komt hij toe aan het gewone werk van het leiderschap. En dat gewone werk is dan het schoonst, hoe belangrijk ook de buitengewone taak van ordeherstel was. Zoo heeft ook Christus het buitengewone werk der verzoening verricht. Dan neemt Hij het gewone werk der priesterlijke toewijding Gode waar, in de verhouding der gemeenschap met God. Van dat buitengewone werk was Aäron type. Maar Melchizedeks priesterschap was gewoon in dezen zin, dat hij God den Allerhoogste diende als zijn God. Dat is het wezenlijke priesterschap. Dat is de normale verhouding tusschen God en mensch. Die normale verhouding heeft tengevolge van de zonde plaats moeten maken voor de abnormale van vijandschap des menschen jegens God en van toorn Gods jegens den mensch. De genade beoogt de normale verhouding te herstellen en tot haar einddoel te leiden. Ze maakt den mensch weer tot vriend Gods, zooals Abraham dan ook wordt genoemd (Jak. 2:23, II Kron. 20:7, Jes. 41:8). Er komt dan, volgens de bewoording van het protevangelium, vijandschap tusschen de verkeerde vrienden: Satan en den mensch. Heeft de genade dit doel bereikt, dan functioneert het priesterschap des menschen jegens God — want het priesterschap is geen uitvinding van het

Algemeen Mandaat.

„dan springt het immers in het oog, hoe het hoog gebod: „Heb God lief met heel uw hart en heel uw ziel, en uw naasten als u zelve,” feitelijk niets anders is dan het gebod: „Word u bewust van uw schepping en uw oorsprong en voer uit wat in die schepping en dien oorsprong u als levensprogramma gegeven was!”

Dr A. KUYPER, E. Voto I, p. 304.

heidendom — weer gewoon. Om dit doel te bereiken, was het noodig dat eerst verzoening gebracht werd voor de begane zonde. Die verzoening brengt Christus. Dat is Zijn buitengewone priesterlijke taak. (Lijdelijke gehoorzaamheid.) Hoewel Aäron daarvan type is, kan dit buitengewone werk slechts waarlijk (d.w.z. niet-symbolisch) worden gedaan door een priester, die het wezenlijk priesterschap heeft.

Resultaat van dit werk van Christus is dat de verhouding tusschen God en mensch weer hersteld wordt. Tusschen God en mensch. Want Christus trad in dezen op, gelijk welker Adam, als vertegenwoordiger der menschen. Hij is voor de geloovigen priester bij God en de geloovigen in Hem. Wij hebben dus als priesters geenerlei verzoening bij God te doen. Het buitengewone werk is volbracht. Het gewone duurt eeuwig voort. De geloovigen wijden zich Gode. Dat is het gewone priesterlijke werk. Ook daarin gaat Christus ons voor (dadelijke gehoorzaamheid). Daarvan nu was Melchizedek type. De genade Gods, die aanvaard werd door de ons in het eerste deel van het boek Genesis vermelde linie van geslachten, is niet tot die geslachten beperkt geweest: in Melchizedek werkte ze zoo overvloedig, dat hij zelfs typeerde het resultaat, dat Christus bereiken zou. Daarin is Melchizedek het normatieve voorbeeld van het wedergeboren leven der kinderen Gods.

Bij deze opvatting blijft Melchizedek een mensch van gelijke bewegingen als wij. Wel is er een wezenlijk verschil tusschen hem en Christus, wiens type hij is. Maar niet tusschen hem en alle geloovigen, hoever deze ook bij hem achterstaan in de vervulling van hun priesterschap der toewijding aan God. Melchizedek is dus in denzelfden zin priester als het de geloovigen zijn.⁶⁾

Bij de boven (§ 25) gegeven weerlegging van de opvatting van Kittel en Gunkel over de spanning tusschen koningschap en priesterschap, is ons gebleken dat de koning, immers allerlei menschen en dus ook de koning, iets priesterlijks hebben. Door de werking van Gods genade en geest hebben en beoefenen de geloovigen dat priesterschap. Personen vóór Melchizedek betoonen dat (Abel, Henoch, Noach). Het nieuwe bij Melchizedek is, dat hij deswege priester wordt genoemd en dus dezen dienst aan God bewust als ambtelijken dienst bewees. Daarin is hij de eerste.

Dat priesterlijke, dat in allerlei menschen is op te merken, zouden wij kunnen noemen het Melchizedeksche in hen, dat ze hebben en beoefenen als vrucht van Gods genade en dat in Melchizedek tot hooge voortreffelijkheid kwam. Om die voortreffelijkheid kan hij tot type gemaakt worden van den Messias en van het priesterschap dat Deze voor al de Zijnen bekleedt en dat deze in hun geloofsgemeenschap met Christus deelachtig zijn.

Wanneer Abraham de waardigheid van Melchizedek erkent door hem de tienden te geven en zich door hem te laten „zegenen”, dan erkent hij daarmee het genadewerk Gods, van welk genadewerk we gezien hebben, dat het in Melchizedek een ongekeerde hoogte bereikte. Abraham echter staat, volgens den auteur van den brief aan de Hebreërs, tegenover Melchizedek als de vader van Levi, als vertegenwoordiger van den buitengewonen Aäronietischen priesterdienst. Dit

6) Auberlen, Melchizedeks ewiges Leben. Theol. Stud. u. Kritiken, 1857, pag. 453 etc.

4) Cremer-Kögel, Bibl. Theol. Wörterb., pag. 797: gleichrestaltet.
5) Goshiede, a.w., pag. 192.